

31972L0166

2.2.1972

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 103/1

SMERNICA RADY

z 24. apríla 1972

o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti

(72/166/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 100;

so zreteľom na návrh Komisie;

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia;

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru;

keďže cieľom zmluvy je vytvoriť spoločný trh, ktorý je v podstate podobný domácemu trhu, a keďže jednou z podstatných podmienok na jeho dosiahnutie je umožnenie voľného pohybu tovaru a osôb;

keďže jediným účelom hraničných kontrol povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel je chrániť záujmy osôb, ktoré môžu byť obeťmi nehôd spôsobených takýmito vozidlami; keďže existencia takýchto hraničných kontrol vyplýva z rozdielov medzi požiadavkami jednotlivých členských štátov v tejto oblasti;

keďže tieto rozdiely môžu brániť voľnému pohybu motorových vozidiel a osôb v rámci spoločenstva; keďže z toho dôvodu majú priamy účinok na vytvorenie a fungovanie spoločného trhu;

keďže odporúčanie Komisie z 21. júna 1968 o colnej kontrole cestujúcich prechádzajúcich hranice v rámci spoločenstva vyzýva členské štáty, aby vykonávali kontroly cestujúcich a ich motorových vozidiel iba za výnimočných okolností a aby odstránili fyzické prekážky na colniciach;

keďže je žiaduce, aby obyvatelia členských štátov boli viac informovaní o reálnej existencii spoločného trhu, a preto by sa mali prijať opatrenia na ďalšiu liberalizáciu pravidiel týkajúcich sa pohybu osôb a motorových vozidiel cestujúcich medzi členskými štátmi; keďže členovia Zhromaždenia opakovane zdôrazňovali potrebu takýchto opatrení;

keďže takéto uvoľnenie pravidiel týkajúcich sa pohybu cestujúcich predstavuje ďalšie opatrenie smerom k vzájomnému otvoreniu svojich trhov členskými štátmi a vytvoreniu podobných podmienok, aké sú na domácom trhu;

keďže zrušenie kontrol zelených kariet pre vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú v členskom štáte a vstupujú na územie iného členského štátu, sa môže vykonať prostredníctvom dohody medzi šiestimi národnými kancelármi poisťovateľov, čím by každá národná kancelária zaručovala náhradu v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu, z ktorej vyplýva právo na náhradu, a ktorá bola spôsobená na jej území jedným z týchto vozidiel, či už poisteným alebo nepoisteným.

keďže takáto dohoda o zárukách vopred predpokladá, že všetky motorové vozidlá spoločenstva cestujúce na území spoločenstva sú poistené; keďže vnútroštátne právne predpisy každého členského štátu by mali preto stanovovať povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel, toto poistenie má byť platné v celom spoločenstve; keďže napriek tomu takéto vnútroštátne právne predpisy môžu stanovovať výnimky pre určité osoby a pre určité typy vozidiel;

keďže systém ustanovený v tejto smernici by sa mohol rozšíriť na vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území akejkoľvek tretej krajiny, v súvislosti s ktorou národné kancelárie týchto šiestich členských štátov uzavreli podobnú dohodu;

Článok 2

1. Členské štáty upustia od vykonávania kontroly poistenia zodpovednosti za škodu, pokiaľ ide o vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území iného členského štátu.

Podobne členské štáty upustia od vykonávania kontrol takéhoto poistenia pre vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú na území tretieho štátu a vstupujú na ich územie z územia iného členského štátu. Avšak členské štáty môžu vykonávať náhodné kontroly.

2. Pokiaľ ide o vozidlá obvykle sa nachádzajúce na území členského štátu, sú ustanovenia tejto smernice s výnimkou článkov 3 a 4 voči nim účinné:

- po uzavretí dohody medzi šiestimi národnými kanceláriami poisťovateľov, podľa ktorej každá národná kancelária zabezpečí v súlade s ustanoveniami svojich vnútroštátnych právnych predpisov o povinnom poistení vysporiadanie nárokov, pokiaľ ide o nehody, ku ktorým došlo na jej území a ktoré boli spôsobené vozidlami obvykle sa nachádzajúcimi na území iného členského štátu, bez ohľadu na to, či takéto vozidlá sú alebo nie sú poistené;
- od dátumu pevne stanoveného Komisiou potom, ako Komisia zistí v úzkej spolupráci s členskými štátmi, že bola uzavretá takáto dohoda;
- počas doby trvania tejto dohody.

Článok 3

1. Každý členský štát prijme v súlade s článkom 4 všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe týchto opatrení.

2. Každý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že poisťná zmluva pokrýva tiež:

- podľa právnych predpisov platných v iných členských štátoch akúkoľvek škodu, ktorá je spôsobená na území týchto štátov,
- akúkoľvek škodu, ktorú utrpeli štátni príslušníci členských štátov počas priamej cesty medzi dvoma územiami, na ktorých platí Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, ak neexistuje žiadna kancelária národného poisťovateľa zodpovedného za územie, ktorým sa prechádza; v tomto prípade škoda bude pokrytá v súlade s právnymi predpismi o povinnom poistení platnými v členskom štáte, na území ktorého sa vozidlo obvykle nachádza.

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účely tejto smernice:

1. „vozidlo“ znamená akékoľvek motorové vozidlo určené na pohyb po pevnine s mechanickým pohonom, ktoré sa však neprevádzkuje na kolajniciach, a akékoľvek prípojné vozidlo, pripojené alebo nepripojené;
2. „poškodený“ znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami;
3. „národná kancelária poisťovateľov“ znamená profesijnú organizáciu, ktorá je zriadená v súlade s odporúčaním č. 5 prijatým dňa 25. januára 1949 podvýborom pre cestnú dopravu Výboru Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre vnútrozemskú dopravu, a ktorá združuje poisťovateľov, ktorí sú v štáte oprávnení vykonávať činnosť poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel;
4. „územie, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza“ znamená
 - územie štátu, v ktorom je vozidlo evidované, alebo
 - v prípadoch, kde sa nepožaduje evidencia pre určitý typ vozidla, ale vozidlo má poisťovací štítok alebo rozlišovací znak podobný tabuľke s evidenčným číslom, územie štátu, v ktorom je vydaný poisťovací štítok alebo znak, alebo
 - v prípadoch, keď sa pre určité typy vozidla nepožaduje tabuľka s evidenčným číslom ani poisťovací štítok ani rozlišovací znak, územie štátu, v ktorom má držiteľ vozidla bydlisko;
5. „zelená karta“ znamená medzinárodné osvedčenie o poistení vydané v mene národnej kancelárie v súlade s odporúčaním č. 5 prijatým 25. januára 1949 podvýborom pre cestnú dopravu Výboru Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre vnútrozemskú dopravu.

Článok 4

Členský štát môže konať odchyľne od článku 3, pokiaľ ide o:

- a) určité fyzické alebo právnické osoby, verejnoprávne alebo súkromnoprávne; zoznam takýchto osôb zostaví príslušný členský štát a oznámi ho ostatným členským štátom a Komisii.

Takto postupujúci členský štát prijme všetky potrebné opatrenia na zaistenie vyplatenia náhrady, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú na území iných členských štátov vozidlami patriacimi takýmto osobám. Označí najmä orgán alebo subjekt v štáte, kde vznikne škoda, ktorý je zodpovedný za odškodnenie poškodených strán v súlade s právnymi predpismi tohto štátu v prípadoch, ak sa neuplatní postup ustanovený v prvej zarážke článku 2 odseku 2. O prijatých opatreniach bude informovať ostatné členské štáty a Komisiu;

- b) určité typy vozidiel alebo určité vozidlá, ktoré majú osobitnú tabuľku; zoznam takýchto typov alebo takýchto vozidiel zostaví príslušný štát a oznámi ho ostatným členským štátom a Komisii.

V tomto prípade zostáva zachované právo ostatných členských štátov požadovať pri vstupe takého vozidla na ich územie doklad, že držiteľ vozidla vlastní platnú zelenú kartu alebo uzavrel zmluvu o hraničnom poistení spĺňajúcu požiadavky príslušného štátu.

Článok 5

Každý členský štát zabezpečí, aby v prípadoch, ak je na jeho území spôsobená nehoda vozidlom obvykle sa nachádzajúcim na území iného členského štátu, kancelária národných poisťovateľov bez ohľadu na záväzok uvedený v prvej odrážke článku 2 odseku 2 získala informácie:

- o území, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, a o jeho tabuľke s evidenčným číslom, ak nejakú má,
- ak je to možné, o údajoch o poistení vozidla, tak ako sa obvykle uvádzajú v zelenej karte, ktorú má držiteľ vozidla, a to v rozsahu, v akom tieto údaje požaduje členský štát, na území ktorého sa vozidlo obvykle nachádza.

Každý členský štát tiež zabezpečí, aby táto kancelária oznámila tieto informácie kancelárii národných poisťovateľov štátu, na území ktorého sa obvykle nachádza vozidlo.

Článok 6

Každý členský štát prijme všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že sa na jeho území nebudú používať vozidlá obvykle

sa nachádzajúce na území tretieho štátu alebo na mimoeurópskom území členského štátu, ktoré vstupujú na územie, na ktorom platí Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, pokiaľ nie je škoda spôsobená týmito vozidlami pokrytá v súlade s požiadavkami právnych predpisov rôznych členských štátov o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel na celom území, na ktorom platí Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva.

Článok 7

1. Každé vozidlo obvykle sa nachádzajúce na území tretieho štátu alebo mimoeurópskom území členského štátu musí byť vybavené pred vstupom na územie, na ktorom platí Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, platnou zelenou kartou alebo osvedčením o hraničnom poistení preukazujúcim, že vozidlo je poistené v súlade s článkom 6.

2. Vozidlá, ktoré sa obvykle nachádzajú v treťom štáte, sa považujú za vozidlá obvykle sa nachádzajúce v spoločenstve, pokiaľ národné kancelárie všetkých členských štátov jednotlivo zabezpečia, každá v súlade s ustanoveniami svojich vlastných vnútroštátnych právnych predpisov o povinnom poistení, vysporiadanie nárokov, pokiaľ ide o nehody vyskytujúce sa na ich území spôsobené takýmito vozidlami.

3. Po tom, ako sa Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi presvedčí, že boli splnené povinnosti uvedené v predchádzajúcom odseku, Komisia stanoví odkedy a pre ktoré typy vozidiel členské štáty nebudú viac požadovať predkladanie dokumentov uvedených v odseku 1.

Článok 8

Členské štáty najneskôr do 31. decembra 1973 uvedú do účinnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Článok 9

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 24. apríla 1972

Za Radu

predseda

G. THORN